

Na poparcie skargi skarżący podnosi szereg zarzutów, opartych w szczególności na niezgodności z prawem co do formy zaskarżonego aktu Parlamentu, jego rzekomej niezgodności z ogólnymi zasadami prawa, jak zasada bezpieczeństwa prawnego i zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także rzekomych uchybień proceduralnych przy jego przyjmowaniu. Twierdzi również, że zaskarżony akt jest sprzeczny z utrwaloną praktyką komisji ds. prawnych Parlamentu w zakresie swobody wypowiedzi i *fumus persecutionis* oraz że narusza on niezależność postępowania, poprzez zaprzeczenie, iż w trakcie wspomnianej konferencji prasowej wypowiadał się w ramach swojej krajowej i europejskiej działalności politycznej.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2006 r. — Cofira SAC przeciwko Komisji

(Sprawa T-43/06)

(2006/C 86/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Cofira SAC (Rousset Cedex, Francja) [Przedstawiciele: avvocati Girolamo Addessi, Leonilda Mari i Daniella Magurno]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- unieważnienie kary nałożonej na Cofira SAC;
- nałożenie kary solidarnie na wszystkie spółki powstałe w rezultacie podziału Cofira Sepso;
- obniżenie kwoty kary;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W art. 1 zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, między innymi skarżący, w okresie pomiędzy dniem 24 marca 1982 r. a dniem 26 czerwca 2002 r. naruszyły wspólnotowe reguły konkurencji, uczestnicząc w porozumieniach i uzgodnionych praktykach w sektorze plastikowych worków przemysłowych w Belgii, Niemczech, Hiszpanii, Luksemburgu i Niderlandach. Zdaniem pozwanej naruszenia te polegały na ustalaniu cen, ustalaniu wspólnych modeli określania cen, podziale rynków oraz kontyngentów sprzedaży,

przydzielaniu klientów, negocjacji i zamówień, uzgodnionym składaniu ofert w przetargach oraz wymianie indywidualnych informacji.

Na poparcie swych żądań skarżący podnosi w pierwszej kolejności, że nie może ona być adresatem tej decyzji.

W tym względzie przypomina ona, że w dniu 27 listopada 2003 r. spółka COFIRA SEPSO — która wraz z innymi przedsiębiorstwami stanowiła przedmiot dochodzenia — została podzielona na trzy spółki, wśród których znajdowała się skarżący. COFIRA SAC została zatem utworzona dopiero po zaistnieniu okoliczności będących przedmiotem nałożonej przez Komisję kary.

Zaskarżona decyzja nie wskazuje także przyczyn, dla których kara została nałożona jedynie na skarżącą, podczas gdy odpowiedzialność za zarzucane naruszenie powinny ponieść wszystkie inne spółki powstałe w rezultacie podziału COFIRA SEPSO.

Decyzja nie wskazuje także parametrów, którymi posłużyła się przy określaniu kwoty kary, biorąc pod uwagę, że kara była proporcjonalna do wielkości obrotów skarżącej w chwili, gdy miały miejsce okoliczności faktyczne leżące u podstaw postępowania, podczas gdy skarżący nie osiągała wtedy żadnych obrotów, ponieważ nie istniała.

Z drugiej strony, Komisja nie wskazuje okoliczności faktycznych, które leżały u podstaw naruszenia. Cała bowiem decyzja została oparta na założeniu, że spotkania przedstawicieli spółek spełniały w rzeczywistości przesłanki zachowania sprzecznego z art. 81 Traktatu oraz na założeniu, że te praktyki wywierały znaczący wpływ na konkurencję. Nawet jednak przyjmując wskazane przez Komisję okoliczności, skarżący twierdzi, że upłynął dotyczący ich pięcioletni termin przedawnienia.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Hellenic Ventures

(Sprawa T-44/06)

(2006/C 86/75)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: Maria Patakia, Spyridon Chatzigiannis)